ਰਾਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ

(2008 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5040)

ਮਾਰਚ 08, 2019

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 – ਧਾਰਾ 130, 131 ਅਤੇ 134 – ਸਿਰਦਾਰ (ਕਿਰਾਏਦਾਰ) ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦਾ 20 ਗੁਣਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ – ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਸਰਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ - ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ – ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਿਰਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ - ਭੂਮੀਦਾਰ ਸਨਦ ਨੂੰ ਭੂਮੀਦਾਰ ਸਨਦ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ, ਭੂਮੀਦਾਰ ਨੂੰ 1950 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਅਤੇ 131 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਸਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਥਾਂ 1977 ਐਕਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਸਿਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ- ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪਲਾਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਨਾਦ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਬੋਰਡ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ- ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਹੋਰ ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਧਾਰਾ 134 ਆਰ/ ਡਬਲਯੂ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਸਿਰਦਾਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦਾ 20 ਗੁਣਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ- 1950 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਅਤੇ 131 ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1977, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂ.ਪੀ. ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 - ਧਾਰਾ 134 ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਦਾਰ ਨੂੰ 28.01.1977 ਤੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ

1977 ਸੀ। 1977 ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਧਾਰਾ 73 (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1950 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ 135 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 28.01.1977 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸਨ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੋਧ, 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 - ਧਾਰਾ 73 (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਦਾਰ ਦਾ ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਭੂਮੀਦਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਦਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਬਣ ਗਏ - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 28.01.1977 ਨੂੰ, ਸਿਰਦਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 1977 ਦੇ ਯੂਪੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ- ਯੂ. ਪੀ. ਜਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1977 – ਯੂ. ਪੀ. ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 – ਧਾਰਾ 73 – ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਰਦਾਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦਾ 20 ਗੁਣਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਅਤੇ 131 ਨੂੰ 1977 ਦੇ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 - ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1977 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 134 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਦਾਰ ਨੂੰ 28.01.1977 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1977 ਦਾ ਯੂ.ਪੀ.

ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਯੂ.ਪੀ. ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 28.01.1977 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਧਾਰਾ 73 ਹੈ, ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 14, 15, 16) [690-E-G; 691-G-H; 692-A]

1.2 ਧਾਰਾ 73 (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ 135 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 28.01.1977 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸਨ, ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 23.05.1975 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜੋ 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 73 (2) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1977 ਦੇ ਯੂਪੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 243 ਅਤੇ 503 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਈ25.11.1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੂਮੀਦਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਧਾਰਾ 73 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿਰਦਾਰ ਦੇ 25.11.1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 17-19) [692-D-H; 693-A-B]

2. ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਭਾਵ ਧਾਰਾ 73 ਦੁਆਰਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 130 ਅਤੇ 131 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1977 ਦੇ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਿਰਦਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਬਣ ਗਿਆ। 28.01.1977 ਨੂੰ ਸਿਰਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 1977 ਦੇ ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 243 ਅਤੇ 503 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ 26.11.1974 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। [ਪੈਰਾ 20] [693-B-D]

ਦੇਵ ਨੰਦਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2000) 3 ਐਸਸੀਸੀ 440: [2000] 2 ਐਸਸੀਆਰ 209 - ਭਰੋਸੇ.

ਰਾਮ ਸਬੋਧ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਏਕੀਕਰਣ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਯੂ.ਪੀ., ਫੈਜ਼ਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ 1982 ਸਾਰੇ ਐਲ.ਜੇ. 1252 - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ

ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ (1985) 2 ਐਸਸੀਸੀ 162: [1985] 2 ਐਸਸੀਆਰ 918 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

1982 ਸਭ। ਐਲ.ਜੇ. 1252 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪੈਰਾ 3 ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ

[1985] 2 ਐਸਸੀਆਰ 918 ਪੈਰਾ 9 ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ

[2000] 2 ਐਸਸੀਆਰ 209 ਪੈਰਾ 10 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2008 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5040। 1984 ਦੀ ਸਿਵਲ ਮਿਸਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3020 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ।

ਪ੍ਰਮੋਦ ਸਵਰੂਪ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਰੀਨਾ ਸਵਰੂਪ, ਸੁਸ਼ਮਾ ਵਰਮਾ, ਅਤੁਲ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡੇ, ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਚੌਧਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ। ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਚੌਧਰੀ, ਤਨਮਯਾ ਅਗਰਵਾਲ, ਰੋਹਿਤ ਕਲਿਆਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ. ਇਹ ਅਪੀਲ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 03.03.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਪੁਰਖੀਆਂ

ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1983 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 16105 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1984 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3020 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 2. ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ:-

2.1 ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 243, 503 ਦਾ ਸਿਰਦਾਰ (ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ) ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਪਿਲਖਾਨਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 521 ਵਿੱਚ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਸੀ। 25.11.1974 ਨੂੰ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦਾ 20 ਗੁਣਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੂਮੀਧਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 26.11.1974 ਨੂੰ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨੇ ਅਜੂਧੀ @ ਅਯੁੱਧਿਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। 23.05.1975 ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 243 ਅਤੇ 503 ਲਈ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੁਆਰਾ ੨੩.੦੫.੧੯੭੫ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 521 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਨੂੰ 05.01.1976 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 04.12.1975 ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

2.2 ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1977 (1977 ਦਾ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1), ਜੋ 28.01.1977 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀਧਰ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਅਤੇ 131 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਸਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਥਾਂ 1977 ਦੇ ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਜੋ 28.01.1977 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

2.3 ਅਜੂਧੀ @ ਅਯੁੱਧਿਆ ਨੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ - 1978 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 243 ਅਤੇ 503 ਵਿੱਚ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 31, 1978 ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੁਆਰਾ 26.11.1974 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 521 ਵਿੱਚ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2.4 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 23.03.1979 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 1979 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 436/6 ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 521 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1978 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 31 ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨਾਦ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਪਰ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ 1979 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 435/5 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਮਾਲ ੀਆ ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੇ 18.11.1983 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੋਵੇਂ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2.5 ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮਾਲ ੀਆ ਬੋਰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰਾਮ ਬਿਲਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1983 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 16105 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 1984 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3020 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 03.03.2006 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ, 1978 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

3. ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੋਦ ਸਵਰੂਪ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨੂੰ 26.11.1974 ਨੂੰ ਸਿਰਦਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਸਨਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 05.12.1976 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ, ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 243 ਅਤੇ 503 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 23.05.1975 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 1978 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਮ ਸਾਬੋਧ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਕ ਹੋਰ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ, ਯੂਪੀ, ਫੈਜ਼ਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1982 ਆਲ ਐਲਜੇ 1252 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

4. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦਾ 20 ਗੁਣਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ 25.11.1974 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ

ਗਏ ਸਮਝੇ ਜਾਣਗੇ, ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਯਾਨੀ 25.11.1974 ਤੋਂ। ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 243 ਅਤੇ 503 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 23.05.1975 ਨੂੰ ਸਨਾਦ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਦੋਂ 1977 ਦਾ ਯੂਪੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

6. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 31 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਉਕਤ ਸਨਾਦ ਦਾ 25.11.1974 ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਭੂਮੀਧਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 31 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੪੩ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

7. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੩੪ ਸਿਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 134 (1) (ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: "134. (1) ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਰਦਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 131 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸਿਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸਮਝੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਵੀਹ ਗੁਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਸਿਰਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 137 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਹਨ:

ਵਿਆਖਿਆ I. - ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, 'ਜ਼ਮੀਨ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ.

ਵਿਆਖਿਆ II. - ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ -

(ਏ) ਧਾਰਾ 246 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ

(ਅ) ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 247 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

8. ਧਾਰਾ 137 ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 137 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"137. (1) ਜੇ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਧਾਰਾ 134 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਐਲਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸਿਰਦਾਰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 134 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ:

(a) ਹੋਲਿੰਗ ਜਾਂ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੂਮੀਧਰ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ

(ਅ) ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸਮਝੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 134 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ II ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਦਾਰ, ਧਾਰਾ 246 ਜਾਂ 247 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ- ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਿਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2-A) ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 134 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਭੂਮੀਧਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

9. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 31 ਦਾ ਕੇਸ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 521 ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 521 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ 05.01.1976 ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 521 ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਯੂਪੀ ਜਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ 137 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43, (1985) 2 ਐਸਸੀਸੀ 162 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਦਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ 28.10.1961 ਨੂੰ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਦਾਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 30.10.1961 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਦਾਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਧਾਰਕ ਨੇ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੱਤਬਰ ਮੱਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ 137 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ:

"4. ਧਨੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਜੋਖੂ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਸਡੀ ਖਰੇ ਅਤੇ ਆਰਬੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਰਾਮ ਸਵਰੂਪ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ, ਆਈਐਲਆਰ (1971) 1 ਆਲ। 698. ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਫੀਡ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇ। ਅਸੀਂ ਰਾਮ ਸਵਰੂਪ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੇ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਤਬਰ ਮੱਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੱਤਬਰ ਮੱਲ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 134 ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਤਬਰ ਮੱਲ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਮਤਬਰ ਮੱਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਧਾਰਾ 43 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੁਮਾ ਮਸਜਿਦ ਬਨਾਮ ਕੋਡੀਮਨੀਆਂਦਰਾ ਦੇਵੀਆ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 847 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 43 ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਅਪਵਾਦ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਐਸਪੀਈਐਸ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਧਾਰਾ 6 (ਏ) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਧਾਰਾ 6 (ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43 ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਧਾਰਾ 6 (ਏ) ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43 ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (ਏ) ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਐਸਟੋਪੇਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ. ਦੋਵੇਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਐਸਪੀਈਐਸ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਧਾਰਾ 43 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਫੀਸ਼ੀਅਲ ਅਸਾਈਨਰੀ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸੰਪਤ ਨਾਇਡੂ, ਏਆਈਆਰ 1933 ਮੈਡ 795 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: "ਇਹ ਤਰਕ ਇਸ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਸਟੋਪੇਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ. ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਬਦ ਸਨ, 'ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ', ਅਤੇ ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1929 ਦੇ ਐਕਟ 20 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ 'ਉਹ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ', ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਤੱਥ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਬਾਦਲਾ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ ੪੩ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਧਾਰਾ ੬ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਰਾਬਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਮਿਲੇ, ਚਾਹੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

10. ਇਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਦੇਵ ਨੰਦਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2000) 3 ਐਸਸੀਸੀ 440 ਹੈ. ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੇਚਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ 25.08.1964 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 25.08.1964 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਾਦ ਨੂੰ ਬੇਚਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, 15.09.1964 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। 05.01.1965 ਨੂੰ ਬੇਚਨ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਸਨਾਦ 09.02.1965 ਨੂੰ ਬੇਚਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 25.08.1964 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਧਾਰਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 25.08.1964 ਨੂੰ, ਬੇਚਨ ਨੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ 137 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:- 7. ਧਾਰਾ 134, ਆਪਣੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦਾ 10 ਗੁਣਾ, ਸਿਰਦਾਰ "ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ" ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ: ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 134 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

11. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਨਾਦ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 9 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 9 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"9. ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ *ਬੰਸ਼ੀਧਰ* ਬਨਾਮ *ਧੀਰਜਾਧਾਰੀ, ਏਆਈਆਰ 1971 ਦੇ ਆਲ 526 (ਐਫਬੀ)* ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਮੋਬਿਨ ਖਾਨ *ਬਨਾਮ* ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ */ਚੁੰਨੂ ਖਾਨ, 1981 ਸਭ। ਐਲਜੇ 402* ਅਤੇ ਰਘੂਨੰਦਨ ਸਿੰਘ *ਬਨਾਮ* ਵਸ਼ਵੰਤ ਸਿੰਘ, 1978 ਆਰਡੀ 183 *ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ* ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿਰਦਾਰ ਭੂਮੀਧਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ 137 ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 134 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 134 (1) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਮੂਲ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 137 ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੁਨੇਜਾ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 6 ਸੀਪੀਸੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਜਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ 137 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। F10. ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ 137 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

12. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਾਮ ਸਬੋਧ (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਦੇਵ ਨੰਦਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 521 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 31 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ

ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਨਦ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲ ੀਆ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 31 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

13. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 243 ਅਤੇ 503 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ 25.11.1974 ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੀ 20 ਗੁਣਾ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 23.05.1975 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਦੋਂ 1977 ਦਾ ਯੂਪੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਸੋਧ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਮੀਧਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 20 ਗੁਣਾ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ।

14. ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1977 ਦੇ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਰਦਾਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦਾ 20 ਗੁਣਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਅਤੇ 131 ਨੂੰ 1977 ਦੇ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 - ਯੂ.ਪੀ. ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1977 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹਨ:ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਅਤੇ 131 ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ:-

"130. ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਭੂਮੀਧਰ- ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਧਾਰਾ 131 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਭੂਮੀਧਰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਭੂਮੀਧਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ-

(ਏ) ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਭੂਮੀਧਰ ਸੀ;

(ਅ) ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 131 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸਿਰਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ;

(c) ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਭੂਮੀਧਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ◌ਾ◌ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

131. ਗ਼ੈਰ-ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਭੂਮੀਧਰ- ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਭੂਮੀਧਰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਭੂਮੀਧਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ-

(ਏ) ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 195 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਿਰਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਗੈਰ-ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਭੂਮੀਧਰ ਵਜੋਂ;

(ਅ) ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਭੂਮੀਧਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; (ਸੀ) ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਭੂਦਾਨ ਯੱਗ ਐਕਟ, 1952 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

15. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 134 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਦਾਰ ਨੂੰ 28.01.1977 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1977 ਦਾ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਯੂ.ਪੀ. ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 28.01.1977 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

16. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1977 ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਧਾਰਾ 73 ਹੈ, ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 73: ਅਸਥਾਈ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ

(1) ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ 135 ਅਧੀਨ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 28 ਜਨਵਰੀ, 1977 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸਨ, ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

17. ਧਾਰਾ 73 (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 134 ਅਤੇ 135 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 28.01.1977 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸਨ, ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

18. ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 23.05.1975 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ 73 (2) ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

19. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1977 ਦੇ ਯੂਪੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਸਨਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 243 ਅਤੇ 503 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 25.11.1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾ ਭੂਮੀਦਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 73 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੇ 25.11.1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

20. ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਭਾਵ ਧਾਰਾ 73 ਦੁਆਰਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 130 ਅਤੇ 131 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1977 ਦੇ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਿਰਦਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਬਣ ਗਿਆ। 28.01.1977 ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 1977 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 1977 ਦੇ ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦਾ ਲਾਭ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 243 ਅਤੇ 503 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ 26.11.1974 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

21. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ੀ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਲ ੀਆ ਬੋਰਡ ਸਮੇਤ ਹੇਠਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ।

22. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਅਜੂਧੀ @ ਅਯੁੱਧਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1984 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3020 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1983 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 16105 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਜੂਧੀ @ ਅਯੁੱਧਿਆ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 31 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ 1978 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜੂਧੀ @ ਅਯੁੱਧਿਆ ਦਾ 1978 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 30 ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate